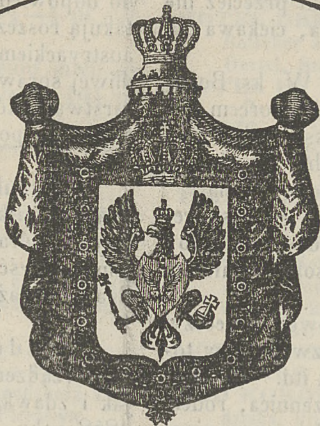
Nr. 111. w Piątek dnia 14. Maja 1858.

GAZETA W. XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

PRZEDPŁATA: świerćrocznie dla miasta Poznania 1 tal. 20 sgr. na całe Prusy 2 tal.

INSERATY: 1 sgr. 3 fen. od wiersza na ½ szerokości przyjmują się tylko w expedycyi.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornéj W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamieński w Poznaniu.

Telegraficzne wiadomości Gaz. W. Ks. Pozn.

Wiedeń, 13. Maja. — Według wiadomości prywatnych z Raguzy, przyszło na dniu 11. Maja do bitwy między wojskiem tureckiem a Czarnogórcami połączonymi z rajasami pod Grachowem. Czarnogórcy uderzyli, a Turcy bronili swojéj pozycyi. Grachowo spalili na rozkaz Danila mieszkańcy tego miasta.

Londyn, 13. Maja. — Pogłoska niesie, że lord Stanley nastąpi po lordzie Ellenborough, jako minister Indyi, a Bulwer obejmie ministerstwo kolonii. Lord Shaftesbury i Cardwell niechcą cofnąć swych wniosków o naganę ministerstwa. Głoszą, że niepodlegli liberaliści chcą popierać Palmerstona, jeżeli ten znać się zechce do pewnych koncesyj. Lord John Russel, który jak się zdaje pogodził się z lordem Palmerstonem, będzie jutro u niego na obiedzie.

Sztutgard, 12. Maja. — Na posiedzeniu dzisiejszem izby deputowanych przyjęto większością głosów prawo podatku od cukru burakowego.

Telegraficzne wiadomości.

Londyn, 11. Maja. — Według »Globe« podobno pochwalili jednogłośnie dyrektorowie kompanii wschodnioindyjskiéj politykę Canninga. Tenże dziennik sądzi, że królowa prawdopodobnie niezezwoli na rozwiązanie parlamentu.

— W izbie wyższéj doniósł lord Ellenborough, że podał się do dymisyi i że królowa przyjęła jego rezygnacyą. Oświadczenie to wielkie uczyniło wrażenie. Sądzą, że Ellenborough poświęca się, aby utrzymać ministerstwo torysowskie przy sterze rządu.

— W izbie niższéj odłożył Cardvell swój wniosek o naganę ministerstwa na piątek. Fitzgerald niechciał podać sumy, jakiéj się rząd domaga od Neapolu na wynagrodzenie maszynistów angielskich. — Wybrano Rothschilda głosami 221 przeciw 196 do komisyi wysadzonéj w kwestyi żydowskiéj.

Londyn, 12. Maja. — Królowa portugalska przybyła wczoraj wieczorem do Plymouth i nazajutrz miała puścić się w dalszą podróż morzem do Portugalii.

— Dzisiejsza Gazette zawiera zamianowanie Henryka Bulwera posłem przy Porcie otomańskiéj.

Paryż, 12. Maja. — Dzisiejszy Monitor zamieszcza artykuł, w którym wynurza ubolewanie z powodu sprawy czarnogórskiéj, iż Turcya zabiera stanowisko wojenne w czasie, w którym mocarstwa usiłują utrzymać pokój. Turcya niema ani prawa niezaprzeczonego, ani powodu koniecznego do postępowania podobnego. Wedle położenia rzeczy od r. 1856, nie może Francya spoglądać obojętnie, aby Turcya wbrew przyrzeczeniom zgromadzała wojsko na około Czarnogóry, gotowe do ruszenia na Grochowo. Chociaż napaść nie jest wymierzona wprost przeciw Czarnogórze, ale może wywołać krwawe starcie się i narazić położenie obecne rzeczy, które Turcya przyrzekła szanować. Francya wezwała mocarstwa, aby zapobiegły przelaniu krwi. Anglia zaproponowała wysadzenie komisyi, która zniósłszy się z deputowanymi tureckiemi, przystąpiłaby do urządzenia terytoryalnego na podstawie, jaka była za czasu kongresu paryskiego. Francya przyjęła tę propozycyą i spodziewa się, że inne mocarstwa toż samo uczynią. Rosya biorąca najżywszy udział w téj sprawie, zapewne nieodrzuci propozycyi i Austrya równie przystąpi do niéj, skoro w r. 1853 przez hr. Leiningena tak silne uczyniła w téj sprawie przedstawienia.

Berlin, 13. Maja. — Najj. Pan raczył zamianować tajn. radzcę rejencyjnego, referującego w ministerstwie spraw duchownych itd. Kühlenthala, tajn. nadradzcą rejencyjnym, tudzież dotychczasowego radzcę rejencyjnego Boehm w Magdeburgu nadradzcą rejencyjnym i dyrygentem wydziału rejencyjnego.

Berlin, 12. Maja. — J. kr. w. książe pruski słuchał dziś przed południem referatu rzecz. tajn. radzcy Illaira i przyjmował potem ministra ks. oldenburgskiego Roesinga.

— W skutek zawartego układu monetarnego z d. 24. Stycznia 1857 z innemi w tem interesowanemi rządami, administracya kr. administracyi skarbu i mennicy, zajmować się będzie ściąganiem talarów srebrnych starego bicia, które 2 procent się zużyły. Talary te są bite od 1750 do 1816 bez obrączki. W tych dniach wydał minister skarbu w téj mierze rozporządzenia. Odtąd w kasach będą oddzielać stare talary od nowych i przesyłać do ich przebicia na nowe ważne.

— Austrya domaga się od związku celnego uchylenia cła przechodowego, aby ułatwić przewóz swoich płodów do morza. Rosya równie czuje potrzebę téj dogodności dla swych prowincyi granicznych na południe i zachód od prowincyi pruskiéj. Rosya chce za tę dogodność wynagrodzić Prusy zniżeniem ceł nadgranicznych. Jeżeli Rosya uczyni w téj mierze pewne propozycye, natenczas Prusy prowadzić będą układy w imieniu związku celnego, który je zapewne potwierdzi. Rosya stara się podnieść handel pod każdym względem, przekonała się bowiem padczas wschodniéj wojny, że do rozwijania się prędszego potrzeba poczynić pewne ustąpienia. Posiada wielkie rzeki, które przez kraj przechodzą i tworzą najtańsze drogi do morza. Dotąd przecie były zaniedbane. Cesarz przekonał się, jak wiele przyczynia się do pomyślności państwa zaprowadzona żegluga parowa po rzekach, wydał przeto rozkazy, aby rzeki wyczyszczano, koryta zgłębiono, brzegi umacniano. Naprzód zajmą się Dnieprem w zachodniéj Rosyi. Równie pospieszają z budową kolei żelaznych a mianowicie pracują nad koleją z Petersburga do Warszawy i do Królewca. Skoro tylko okoliczności pozwolą, przystąpią do budowy kolei z Moskwy do morza Czarnego. Równie przeciągają druty telegraficzne w różnych kierunkach, od morza lodowatego do morza Czarnego i kaspijskiego, od Baltyku do wielkiego Oceanu, przez wązką cieśninę Behringa do zachodniéj Ameryki tak, że na téj drodze prędzéj przyjdzie do skutku telegraficzna komunikacya z Ameryką, niżeli przez Ocean atlantycki z Anglii. Rosya powołuje z Francyi i Niemiec zdatnych ludzi, do budowy kolei i zaprowadzania telegraficznych linii, płacąc im dobre pensye. Za lat 10 Rosya podniesie się pod względem komunikacyi wodnych, lądowych i telegraficznych aż do niepoznania.

Najświeższe wiadomości. Gabinet Derbego poczyna sobie bardzo niezręcznie w sprawie sardyńskiéj o parowiec »Cagliari.« Zdaje się, że Anglia zapomniała dobrze czytać i dobrze pisać, bo zaledwie wytłumaczyła się, iż źle odpisała depeszę o złudzeniu, jakiemu uległ hr. Cavour, spuszczając się na poparcie ze strony Anglii, aliści źle czyta depeszę hrabiego Cavour i wynajduje w niéj zezwolenie na proponowany układ, o którym hr. Cavour nawet niemyślał. Rząd francuski niezgadza się na tłumaczenie Disraelego względem żeglugi na Dunaju i dla tego organa francuskie ozwały się, iż zgodzenie się Francyi na żądania, nie dowodzi zmiany zdania. Constitutionnel utrzymuje, że Francya widzi w unii księstw naddunajskich jedyną rękojmią ich pomyślności. Uznano wprawdzie opinią przeciwną innych mocarstw, a mianowicie Turcyi, która poczytuje unią za ujmę praw swoich monarszych i ograniczenie swego terytoryum. Jeżeli Francya ustępuje, żąda z drugiéj strony także ustąpień. Ale o tem dosyć jasno nieprzemawia Constitutionnel. Co do unii, mówi tenże, iż należy obu prowincyom jednakowe nadać instytucye i połączyć jednakową administracyą, dla przygotowania przyszłéj unii. Mimo to nie okazuje Constitutionnel wielkiego zaufania do tego programatu i żąda tylko konferencyi, aby przyznała księstwom wszelkie, na jakie się zdobyć może, reformy.

Celem widocznym tego artykułu jest, osłonienie polityki, która jest teraz w odwrocie, i dowodzi, jak przeważną jest angielska serdeczność w sprawach świata.

Rząd angielski zganił gubernatora Indyi Canninga za konfiskaty rozporządzone. Do tego kroku znagliła go prasa angielska wywierająca wielki wpływ na rządową politykę. Dopiero Times a mianowicie jéj korespondent Russel znajdujący się w Indyach, ostrzegł, że żadna potęga nie ujarzmi Indyów napowrót, jeżeli się Anglia nie chwyci łagodności i pojednania, bo Indyj bez pomocy tamecznéj ludności, niemożna posiadać ani niemi rządzić.

(Kor.) Wrocław, 10. Maja. — Miasto tutejsze ruchliwsze niż zwyczajnie od dni kilku objawiało życie. Powodem tego byli rzadcy goście: J. w. arcypasterz gnieźnieński i poznański, Dr. Leon Przyłuski, w towarzystwie J. w. ks. biskupa Stefanowicza i W. ks. kanonika Grandke z Poznania, którzy tu w wigilią ś. Stanisława koleją żelazną zawitali. J. w. arcypasterz, ażeby byłego radzcę szkólnego z Opola, W. ks. Bogedajna, męża wielce zasłużonego w miejsce zmarłego w zeszłym roku śp J. w. ks. Latuska na sufragana wrocławskiego a biskupa in partibus: Hebron konsekrować; — J. w. ks. biskup Stefanowicz, ażeby wraz z J. w. księciem biskupem wrocławskim Dr. Försterem, solenizantowi w czasie konsekracyi jego asystować, — a W. ks. kanonik Grandke jako solenizanta dawny przyjaciel.

Na przyjęcie tak wysokich gości w dworcu kolei żelaznéj, wyjechało naprzeciw oprócz mianowanego biskupem W. ks. Bogedaina dwóch przez J. w. księcia biskupa delegowanych kanoników tutejszéj kapituły — profesorowie katoliccy tutejszéj wszechnicy wszystkich fakultetów — honoracya miasta wyznania katolickiego i sześciu akademików teologii katolickiéj. A pomimo deszczu rzęsistego, któremu — acz niejeden mimo deszczochronu bez szwanku swéj gali nie uszedł — dla tegoroczném powszechnéj posuchy nikt przecież nie złorzeczył, zgromadziła się dość licznie publiczność wrocławska, ciekawa tak wysokich i rzadkich gości.

Po zaprezentowaniu na przyjęcie przybyłych osób przez W. ks. Bogedaina, udali się przybyli goście do powozów czekających przed dworcem kolei, i ruszyli najbliższą drogą przez miasto do pałacu JW. księcia biskupa, którym sześciu jeźdźców na dzielnych przewodniczyło rumakach. JW. książe biskup wrocławski zaproszonych gości z wszelką podejmował gościnnością.

Dzień pierwszy przepędzono w pałacu JW. księcia biskupa, gdzie się reszta członków kapituły tutejszéj zgromadziła, a dokąd wnet i dostojne osoby z prowincyi bawiące w Wrocławiu pospieszyły, ażeby się wysokim prałatom W. Ks. Poznańskiego zaprezentować.

Dnia następnego w dzień ś. Stanisława, patrona szczegółowego dyecezyi Poznańskiéj — po odprawionem nabożeństwie, JW. arcypasterz zwiedzał w towarzystwie JW. księcia biskupa: zakład urszulanek, elżbietanek itd. W pierwszym witając najprzewielebniejszego arcypasterza młoda uczennica, rodem z Galicyi, w imieniu wszystkich towarzyszek a rodaczek swoich następujące z pamięci deklamowała a potem piśmiennie złożyła wiersze:

Niewysławioną radością nas napełniła
Wiadomość, że Jego Wysokość przybyć raczyła;
A my Polki szczególnie z tego się cieszymy,
Że cię ojczystym językiem witać możemy.
Pamiętną będzie chwila ta Twojéj bytności,
Kiedyśmy dostąpiły tak wielkiéj godności,
I Ciebie Arcypasterza u nas witały,
I o Twe błogosławieństwo szczerze błagały.
O pamięć w Twéj modlitwie bardzo Cię prosimy:
Żeby te cnoty, w których się tutaj ćwiczymy,
Nas na drodze zbawienia zawsze prowadziły,
Byśmy Bogu i krajowi wiernie służyły.

W niedzielę już z rana od 6éj godziny toczyło się mnóstwo ludu ze wszech stron miasta i okolicy do przepysznie dnia poprzedniego w kwiaty, wieńce i rozmaite emblema biskupie przybranego tronu, tak, że największa część ludu całych sześć godzin w świątyni téj przepędziła; bo uroczystość konsekracyi włącznie z kazaniem trwała od godziny 8éj aż do 12éj. Nikomu przecież dłużyć się nie mogło, ani żal było podjętéj fatygi, bo to była uroczystość, jakiéj Wrocław zapamiętać nie może. Serce zaś każdego Polaka największą na wskroś było przejęte radością na widok Najprzew. Arcypasterza naszego: już to, że był głową nabożeństwa tego, już też, że funkcyą swą konsekratora sprawował z największą biegłością obok największéj akuratności.

W dniu uroczystości dawał obiad JW. książe biskup wrocławski *ingratiam* rzadkich swych gości i nowego sufragana swego, a dnia następnego dawał solenizant. Na pierwszym brały udział pierwsze znakomitości wszelkich władz i obywateli tak z prowincyi jak z miasta, na drugim samo tylko duchowieństwo wyższe.

Wczoraj zwiedził Najprzewielebniejszy Arcypasterz ogród botaniczny, oddał nadto wielu osobom w mieście w towarzystwie JW. księcia biskupa wizytę, a po obiedzie przyjmował rodaków i znajomych swoich z zwykłą szczerością, otwartością i uprzejmością.

Dziś z rana przed godziną 5tą odprowadził wysokich swych gości JW. książe biskup w towarzystwie JW. sufragana swego, do których się przyłączył i hrabia Ballersleben, na kolej żelazną, gdzie ostatnie wzajemne nastąpiły dziękczynienia: z jednéj strony za łaskawe odwiedziny i wyświadczoną posługę kościelną, z drugiéj za gościnne podjęcie. A kiedy kolej ruszyła i drogie nam osoby w lube, bo rodzinne unosiła strony, myśmy długo jeszcze oczy nasze za niemi zwracali i z duszy serca życzyli, żeby je Pan Bóg na pociechę kościoła i kraju w jak najdłuższe zachował lata.

Francya.

Paryż, 9. Maja. — Konferencye zbliżają się, i powstaje pytanie, czy nastąpi rewizya aktu żeglugi dunajskiéj. To, zdaje się, przyjąć należy; z Austryą zaś ułożono się, jak mówią, żeby zrewidowanego aktu Dunaju nie przekładać, jak to uczyniono z układem pogranicznym turecko-rosyjskim, na konferencyi do podpisu mocarstwom układu paryskiego. Inaczéj się rzecz ma, z pracami komisyi galackiéj; bo uregulowanie Dunaju od Ikaczi aż do morza jest sprawą, która, że w sposób zamierzony załatwić się da w ogóle, winniśmy wojnie z Rosyą.

— Nadeszła tu depesza donosi, że Fuad basza 8. b. m. wyjechał z Wiednia, przywozi on z sobą plan organizacyi Księstw Naddunajskich.

— Constitutionnel występuje dziś w obronie Czarnogorców. Wojsko, które Porta ściągnęła w Hercogowinie dla przytłumienia tamecznych niespokojności, gotuje się Czarnogórę opasać i zabić. »Mocarstwa chrześciańskie, twierdzi pan Renée, nie mogą obojętnem spoglądać okiem na postępowanie Turcyi przeciw państwu, które niedopuściło się było żadnego przeciw Porcie zamachu. Napady, które góralom tym zarzucają, pochodzą po największéj części ztąd, że granice ich nie są dokładnie oznaczone, czem obecnie się zajmują. Komisarzów wysłała Turcya, którzyby weszli z Czarnogórcami w układy; zdaje się wszakże, że komisarze ci mają polecenie, aby przed rozpoczęciem konferencyi zażądali od Czarnogórców uznania Porty za władzę zwierzchnią. Tym sposobem nie przyjdzie do żadnych układów, bo Czarnogóra nigdy nie uznawała tego zwierzchnictwa. Waleczni górale téj ziemi odznaczyli się bójką i usilnością swoją w utrzymaniu swéj niepodległości, nigdy nie zgięli karku pod jarzmo tureckie, i nie sądzili, aby Turcya mogła naprzeciw publicznéj notarycznéj pewności stawić kapitulacye, układy, usprawiedliwiające jéj prawia. Sposób w jaki postąpiła Turcya przy téj sposobności, nie może, jak się nam zdaje, nigdy Europa pochwalić. Większość mocarstw zajmuje się tym walecznym ludem. Wiadomo, jak gorący udział poświęca Rosya temu małemu narodowi, z którym łączą ją związki krwi i wiary.

Z podziwieniem, mówi daléj ten dziennik, uważamy, jak dzienniki, które zwykłe stawać w obronie polityki gabinetu wiedeńskiego, znajdują upodobanie w opisaniu napadów i wynikających utarczek pogranicznych, w kolorach czarnych przesadzonych i starają się wszelkiemi siłami, pociągnąć do odpowiedzialności za wszelkie te gwałty rząd czarnogórski, i nareszcie potakują roszczeniom Turcyi. Sądzimy, iż ton téj mowy obcym jest gabinetowi austryackiemu. Rząd cesarski, który czuje współudział dla każdéj sprawiedliwéj sprawy, słusznie zajmuje się także tym ludem chrześciańskim, i mocarstwa, które tyle dla Turcyi zrobiły, nie będą przychylnym wzrokiem patrzały na postępowanie, jakiego Porta przeciw Czarnogórcom chwycić się zamyślała.

Artykuł ten nie bardzo tu zadziwił, bo wiedziano, że co do granic Dunaju, Francya całkiem zwróciła się ku Rosyi. Artykuł ten jest wymierzony na Austryą, która w ostatnich czasach wszelkich dokłada starań, aby nad Dunajem podnieść wpływem swoim powagę Turcyi. Interesa Turcyi przez to bardzo są narażone.

Austrya.

Wiedeń, 5. Maja. — Ministeryum skarbu wydało na dn. 30. Kwietnia rozporządzenie tyczące się wywołania z obieru wielu monet tak brrzęczących jak i zdawkowych, a to w uzupełnieniu patentu cesarskiego z d. 27. Kwietnia 1858 roku. W myśl tego rozporządzenia następujące rodzajs pieniędzy wychodgą z sbiegu z dniem 31. Października 1858:

	wartość w krajcarach m. konw.
Moneta srebrna austryacka	
Półreńskie (trzydziestówki)	30
Stare 17krajcarówki sztuki wartając 15 krajcarów	15
Piętnastówki	15
Stare siedmiokrajcarówki wartujące 6 krajcarów	6
Moneta miedziana autryacka	
Sztuki 6krajcarówki waluty wiedeńskiéj wartujące	$2\frac{2}{5}$
» 3 » » » »	$1\frac{1}{5}$
» 2 » » » «	$\frac{4}{5}$
» 1 » » » »	$\frac{2}{5}$
» $\frac{1}{2}$ » » » «	$\frac{1}{5}$
» 3krajcarowe konwenc. } z rokiem bicia 1851	3
» $\frac{1}{4}$ « » } z rokiem bicia 1851	$\frac{1}{4}$
Moneta okręgu krakowskiego	
Złotówki	$14\frac{2}{7}$
10groszówki czyli $\frac{1}{3}$ złotego polskiego	$4\frac{16}{21}$
5groszówki » $\frac{1}{6}$ » »	$2\frac{8}{21}$

Powyższe pieniądze srebrne tak brzęczące jak i zdawkowe przyjmowane będą po koniec Października r. b. we wszystkich kasach publicznych w powyżéj oznaczonéj wartości, a od 1. Listopada r. b. tylko jak materyał srebrny w kasach wymienionych. Moneta powyższa miedziana przyjmowaną będzie do kas publicznych w wypłacie aż do wysokości 2 złr. m. k., a po upływie tego czasu nabywane będą w niektórych urzędach w kasach menniczych na wartość surowego materyału.

— Fuad basza przybył do Tryestu 4. na fregacie tureckiéj »Faizi Bahri« i wieczor tegoż dnia wyjechal do wiednia. Z przyjazdu jego, tudzież barona Hübnera i bar. Bourqueneya do Wiednia wnosi O. D. Post, że w stolicy Austryi nastąpią narady przedkonferencyjne i że między dworami francuskim i austryackim najściślejsza panuje przyjaźń.

Najj. państwo mają się przenieść w drugiéj połowie Maja na mieszkanie letnie do Laksenburga; zaś arcyksiąże Ferdynand Maksymilian wraz z małżonką swoją zajmą pokoje w zamku Schónbrun. Ciągle utrzymuje się pogłoska, że arcyksiąże nie powrócl już do Medyolanu.

Rozmaite wiadomości.

— Krak. Ztg. donosi, że Borzemski morderca Hausnera w Brodach, który jak wiadomo ranił się w chwili gdy go chwytano, może wprzód umrzeć nim go ręka sprawiedliwości dosięgnie, gdyż rana jego w skutku zapalenia stała się niebezpieczną.

— Niegdyś, i nie tak to dawno, gdy Jerzy Stephenson zapowiedział, że lokomotywa będzie drogę z Newcastle do Londynu, przebywała po piętnaście mil angielskich w jednéj godzinie; nie było żadnego woźnicy na całéj téj linii jezdnéj, by nie ubolewał szczerze nad człekiem, że mu się w głowie przewróciło. A kiedy rozwijał plany swe przed wydziałem parlamentu, wtedy obrzucili go zarzutami, szyderstwem i pogardą wszyscy, i ludzie światli i gawiedź ograniczona. Dzienniki, iż wiedziały, że powozy poczty listowéj i jezdnéj po 10 mil na godzinę przebywające, wywracają się niekiedy na gościńcu, pisały wprawdzie za koleją żelazną, ale doradzały usilnie rządowi, by niedozwalał prędszéj jazdy nad ośm lub dziesięć mil na godzinę. Przeciwnicy nowatorstwa obawiali się »ruiny,« i drugich tem straszyli. Dziś podróżnych liczba jest tak wielka, że gdyby chciano powrócić do systemu dawniejszego jazdy pocztowéj, tedyby koszta wynosiły rocznie do 60 mil., które dziś łącznie już z transportem towarów i innych przesyłek, nie wynoszą jak dwadzieścia, bo też i tyle wydano na to roku 1854. Różnica więc kosztów wynosi 40 mil., która to suma, według obliczeń Roberta Stephensona, przewyższa o połowę procenta długu narodowego! Ogrom rozmiarów tego przedsiębierstwa okazuje się już tak na liniach szczególnych jak i w całym systemie budowy kolei żelaznéj. Zakład kolei północnozachodniéj kosztował przeszło 33 mil., a roczny z niéj przychód wynosi niemal trzecią część kapitału zakładowego. Służba jéj liczniejszą jest od niektórych z tych zastępów wojennych, co walne bitwy staczały, i liczy 13,000 głów. Na téj jednéj tylko linii znajduje się do 350 stacyi. Przeszło 200,000 pociągów (licząc w liczbie okrągłéj), przewozi corocznie 10 milionów podróżnych, którzy w przeciągu tegoż czasu upędzają niemal tyle milionów mil. Obliczywszy wszystkie mile które każdy z podróżnych sam za siebie ujechał, tedy suma ogólna, całoroczna, wyniesie do 242 milionów. Towarzystwo stoi w styczności z 61 kolejami żelaznemi, a 5 milionów beczek towaru i węgla przewieziono przez ten czas z łatwością i z wielkim pospiechem z jednego miejsca na drugie.

— W Paryżu jeździ teraz pewien dagerotypista powozem po mieście, i robi portrety po 1 i 2 franki.

Stowarzyszenie kupieckie w Poznaniu.

Zgromadzenie dnia 12. Maja 1858.

Żyto (węcpel po 25 szefli) po cenach niższych, w końcu stałych; na Maj 30 pł. i pien., na Maj Czerwiec 30 pł., na Czerwiec $30\frac{1}{6}$—$\frac{1}{4}$—$\frac{1}{3}$—$\frac{1}{2}$ pł., $\frac{5}{12}$ pien., na Lipiec $31\frac{1}{4}$ pł. i pien., $\frac{1}{3}$ list.

Okowita (beczka po 9600 % Trallesa) przy słabem ożywieniu mało odbytu; w miejscu (bez beczki) $13\frac{1}{4}$—$\frac{3}{4}$ (z beczką) na bieżący miesiąc $14\frac{1}{2}$ pł., na Czerwiec $14\frac{2}{3}$ list., na Lipiec 15 pł.

Przybyli do Poznania 13. Maja.

BAZAR. Przyłuski z Starkówca, Niegolewski z Włościejewek, Jaraczewski z Mielżyna, Łubinski z Woli, Rożnowski z Sarbinowa, Matecki z Bożejewic, Zalewski z Bożejewiczek i Koszutski z Dziatkowa.

HOTEL RZYMSKI BUSCHA. Pintus z Brandenburga, Köhler z Frankfurtu, Bähr z Würzburga, Hoffmann z Darmsztadtu, Abel z Lipska, Mersbach z Barmen, Grone z Bremy, Kesler z Paryża i Fritsch z Berlina.

HOTEL DU NORD. Skórzewski z Lubostronia, Gorzeński z Witaszyc, Zakrzewski z Baranowa, Pudot z Dubiecka, Günther z Kościana i Królikowski z Polwicy.

HOTEL EICHBORNA. Zeuding z Krotoszyna, Lasch z Rawicza, Landsberg z Zaniemyśla, Flanter z Janówca, Krüger z Grodziska i Eylenburg z Pleszewa.

HOTEL KRUGA. Wiesner z Czizapowic i Schulte z Oberzysk.

POD TRZEMA LILIAMI. Ficke z Magdeburga, Vittinghoff i Knoll z Grodziska.

POD ŁABĘDZIEM. Moll z Leszua i Siburth z Wrześni.

EICHENER BORN. Rosenberg z Gniezna i Zimmt z Śremu.

W MIESZKANIU PRYWATNEM. Gebhardt z Insbruku, ulica Szewska Nr. 6.

Z dnia 14. Maja.

BAZAR. Dr. Frerichs z Wrocławia, Jarochowski z Sokolnik, Gulcz z Ciążynia.

HOTEL RZYMSKI BUSCHA. Piel i Steinbach z Wrocławia, Pludra z Gdańska, Holländer i Peltzer z Berlina, Müller z Drezna, Ehrhard i Kertenbeytel z Szczecina, Oppenheimer z Sprottau, Kinitz z Sczeglina, Dernen z Wrześni, Dobrzycki z Baborowa, Westphal z Krzyżownicy.

HOTEL DREZDEŃSKI MYLIUSA. Obiezierski z Reczki, Sänger z Nadborowa, Böttcher z Dysseldorfu, Schwarz, Piccolo, Petit i Jozsi z Jas, Borchert, Schneider, Oertel, Stein i Cohn z Berlina, Heimburger z Wrocławia.

HOTEL DU NORD. Hr. Bniński z Popówka, Koszutski z Jankowa, Koczorowski z Dembna, Drwęska z Starkówca, Dobrzycka z Bąblina, Sczaniecki z Łaszczyna.

HOTEL PARYZKI. Schreiber z Owieczek, Lichtwald z Bednar, Szeliski z Orzeszkowa, Fromholz z Drzązgowa, Netzrader z Izdebna, Duszkiewicz z Drezna, Jantkowski z Prochnowa, Linke z Wełny, Kunze z Reckowa.

POD CZARNYM ORŁEM. Schulz z Strzałkowa, Bukowski z Ruchocinka, Krajewska z Przybysławia, Nehring z Gozdowa, Grempler z Wschowy.

HOTEL BERLINSKI. Brzozowski z Wlenzlau, Püschel z Gutowitz, Schumacher Góry, Schmeckel z Neuhof, Skaławski z Słomczyc, Budzyński z Kleryki, Kundler z Popowa, Stehse z Berlina. Dobrosielski i Rösky z Lautenburga, Kühn z w. z Goli, Rothe z Witkowa, Gellert z Strzałkowa, Lehnartz z Remscheid, Lusch z Berlina.

HOTEL BUDWIGA. Krieger z Lutomka, Lempe z Słomczyc, Bonn z Ruppina.

EICHENER BORN. Adam z Chodzieża.

POD KORONĄ. Handke z Międzychodu, Rosenberg z Gniezna, Koppenheim z Grodziska, Pinner z Pniew, Schottländer z Wronek, Salinger z Szamotuł, Brühl z Kościana.

HOTEL WROCŁASWKI. Atzler z Książa, Franke z Zdun, Weber z Wrocławia.

POD BARANKIEM. Heinze z Lipska.

Dziś rano o godz. pół do czwartéj w Gnieźnie skończył żywot doczesny brat mój, Referendaryusz Sądu Apellacyjnego Maksymilian Jagielski.

Imieniem rodziny Ludwik Jagielski.

Poznań, dnia 13. Maja 1858.

OBWIESZCZENIE.

Przełożonych okręgów wezwaliśmy do zbierania dobroczynnych składek dla pogorzelców w **Frankenstein** i w **Zadel** w Szląsku i do złożenia tychże w naszéj kassie kamlaryjnéj.

Dobroczynne datki i kassa kamlaryjna chętnie przyjmować będzie.

Poznań, dnia 5. Maja 1858.

Magistrat.

OBWIESZCZENIE.

Na nieruchomości i wiatraku w Poznaniu na Śtym. Marcinie pod Nr. 6. położonych, są:

1) w dziale III. Nr. 1. 366 Tal. 16 Dgr. posagu dla Franciszki z Iwankowskich Wiałeckiéj, żony przedposiedziciela Floryana Wiałeckiego, na mocy dokumentu notaryackiego z dnia 6. Marca 1811. ex decreto z dn. 15. Listopada 1819.

2) w dziale III. Nr. 2. 244 Tal. wraz z prowizyą po 5 proc. od dnia 2. Lipca 1831. i 20 Tal. kosztów, względem których Michał Kulczyński obywatel w skutek dekretu immissyjnego Królewskiego Sądu Ziemiańskiego w Poznaniu z dnia 4. Czerwca 1832. immisyą w dochody i substancyą nieruchomości do Floryana Wiałeckiego należącéj uzyskał, ex decreto z dnia 10 Grudnia 1832. r.

zapisane; dokumenta na te summy zginęły.

Na wniosek dawniejszego posiedziciela Kaspra Wiałękiego zapozywają się niniejszém wszycy ci, którzy do tych summ, jako spadkobiercy, cessyonaryusze, dzierzyciele lub inni posiedziciele, albo którzy w ich prawa wstąpili, pretensye rościć chcą, zwłaszcza też nieznajomi następcy prawa Franciszki Wiałeckiéj, publicznie, aby się w terminie na dzień

6. Września r. b. przed południem o godzinie 11.

przed Ur. Ryll, Sędzią powiatowym w izbie naszéj instrukcyjnéj Nr. 13. wyznaczonym, zgłosili, inaczéj bowiem z pretensyami swemi do tych summ prekludowani zostaną i summy te w księdze hipotecznéj wymazane będą.

Poznań, dnia 6. Kwietnia 1858.

Królewski Sąd Powiatowy, wydział dla spraw cywiln.

OBWIESZCZENIE.

Zawiadomiają się niniejszém posiadacze listów zastawnych W. X. Poznańskiego, iż losowanie $3\frac{1}{2}$ procent. listów zastawnych za Boże Narodzenie 1858. r. do funduszu umorzenia potrzebnych, odbędzie się w dniu 19. m. b. o godzinie 9. z rana w izbie posiedzeń naszych. Wykaz wylosowanych listow zastawnych wywieszonym będzie w tymże dniu w lokalu naszym urzędowym, drugiego zaś dnia po losowaniu na giełdzie Berlinskiéj i Wrocławskiéj.

Poznań, dnia 10. Maja 1858.

Dyrekcya Jeneralna Ziemstwa.

OBWIESZCZENIE.

Panu Buchholtz, dziedzicowi dóbr Siercza w powiecie Międzyrzeckim, spaliły się tamże dnia 29. Lipca r. b. według jego podania kupony wraz z talonami od następujących 4 % listów zastawnych

Nr. list. zast.		Dobra.	Powiat.	Kwota	kupony spaliły się za czas	
bież.	amort.			Tal.	od	do
59	6682	Górzno	Wschowa	1000	S. Jana 57	Bgo N. 57
11	3660	Popówko	Oborniki	1000	dito	dito
44	4917	Konino	Buk	100	dito	dito
59	5208	Wierzeja	Szamotuły	25	dito	dito
18	10137	Karski	Odolanów	100	dito	S. Jana 58
56	5530	Posadowo	Buk	100	dito	dito
14	5157	Żydowo	Gniezno	1000	dito	Bgo N. 58
21	8617	Czachóry	Odolanów	100	dito	dito 59
16	5485	Kórnatowice	Międzychód	500	dito	S. Jana 60
88	2643	Mszyczyn	Śrem	25	dito	dito 61
85	11246	Radlin	Pleszew	25	dito	dito

i tenże wniósł po poprzedniém okazaniu właściwych listów zastawnych o amortyzacyą rzeczonych kuponów.

Stósownie do Najwyższéj ustawy z dnia 16. Stycznia 1810. wzywają się niniejszém posiadacze powyż oznaczonych kuopnów, aby je najpóźniéj do Św. Jana 1859. w kassie naszéj do zrealizowania produkowali, w przeciwnym bowiem razie spodziewać się mogą, że wywołane kupony za nieistniejące uważać się będą i przypadająca za nie kwota extrahentowi w gotowiźnie wypłaconą, niemniéj że w terminie wypłaty ostatniego kuponu, nowe następne arkusze kuponów wygotowane zostaną.

Poznań, dnia, 18. Września 1857. Dyrekcya Jeneralna Ziemstwa.

Wypowiedzenie
listów rentowych prowincyi Poznańskiéj.

Przy odbytém dziś publiczném wylosowaniu listów rentowych prowincyi Poznańskiéj, dnia 1. Października 1858. r. umorzyć się mających, wyciągnięte zostały w następującym Wykazie A. umieszczone Listy i Numera, które posiedzicielom z odwołaniem się do ustawy względem zaprowadzenia banków rentowych z dnia 2. Marca 1850. r. §. 41. i następnych, z dniem 1. Października 1858. r. z tém wezwaniem się wypowiadają, ażeby ilość kapitału za kwitem i zwrotem listów rentowych w stanie do kursu usposobionym, od wspomnionego dnia wypowiedzenia począwszy, w kassie naszéj odebrali.

To nastąpić może, o ile fundusze kassy naszéj wystarczają, już od dnia dzisiajszego, lecz w tym razie tylko za odciągnieniem prowizyi po 4 od sta od dnia zapłaty aż do wzmiankowanego zapadłego terminu.

Także wolno wypowiedziane listy rentowe kassie naszéj przesyłać pocztą lecz frankowanym sposobem, z dołączeniem należytego pokwitowania z odebranéj waluty na osobnym papierze i wnieść o przesyłanie waluty tą samą drogą, naturalnie na koszt i niebezpieczeństwo odbierającego.

Zarazem wywołują się powtórnie niniejszém dawniéj już wylosowane, od dwóch lat zaległe, w następującym Wykazie B. umieszczone listy rentowe prowincyi poznańskiéj i posiedziciele tychże wzywają się, ażeby kapitał listów rentowych pod uniknieniem dalszéj straty procentu i przyszłego przedawnienia kapitału niebawnie odebrali.

Poznań, dnia 12. Maja 1858.

Królewska Dyrekcya Banku Rentowego Prowincyi Poznańskiéj.

A. Wykaz
na dniu 12. Maja 1858. r. wylosowanych a dnia 1. Października 1858. r. płatnych listów rentowych poznańskich.

Nr.	Nr.	Nr.	Nr.	Nr.	Nr.	Nr.	Nr.
Litt. A. po 1000 Tal. 23 sztuk.							
937	2267	3140	3670	4648	5304	6624	6968
2030	2872	3183	4121	4903	5722	6686	7360
2049	3052	3267	4239	5266	6018	6896	
Litt. B. po 500 Tal. 6 sztuk.							
211	252	436	972	1013	1119		
Litt. C. po 100 Tal. 21 sztuk.							
301	1017	1439	1975	3275	6728	6906	
613	1023	1514	3142	3812	6808	7218	
808	1341	1621	3168	6640	6879	7269	
Litt. D. po 25 Tal. 17 sztuk.							
49	596	1413	1957	2717	4146		
536	821	1537	2271	3906	4329		
588	882	1825	2438	4145			
Litt. E. po 10 Tal. 504 sztuk.							
14	151	276	430	550	718	916	1092
15	153	277	434	552	723	930	1100
19	154	279	440	569	727	934	1105
21	156	301	453	570	731	942	1134
24	163	310	455	571	733	947	1151
25	166	311	456	574	739	952	1171
37	167	315	460	581	759	954	1172
40	174	319	467	583	764	962	1219
42	175	331	468	586	766	963	1284
45	176	336	473	597	784	966	1289
46	177	339	474	599	786	967	1312
52	180	340	481	609	794	971	1328
55	181	341	491	610	795	978	1329
56	191	345	494	612	797	986	1339
61	195	348	495	621	801	990	1341
62	196	356	497	625	807	992	1350
70	199	371	504	632	825	995	1387
71	204	379	506	636	827	1002	1390
79	217	382	514	637	832	1006	1405
81	224	390	515	642	846	1007	1416
86	226	391	516	648	853	1022	1466
90	239	403	517	657	869	1025	1470
91	241	404	518	662	872	1028	1489
94	242	405	519	678	878	1030	1491
108	245	407	522	679	880	1034	1528
116	246	412	523	681	882	1040	1539
134	248	420	526	690	883	1043	1595
139	249	422	539	691	899	1048	1598
143	250	423	542	699	904	1049	1607
148	271	427	544	711	915	1090	1633

Nr.	Nr.	Nr.	Nr.	Nr.	Nr.	Nr.	Nr
1640	2089	2687	3156	4022	4577	5209	6049
1644	2094	2695	3168	4031	4585	5220	6084
1656	2103	2704	3187	4044	4593	5225	6093
1668	2114	2713	3204	4048	4598	5301	6106
1683	2121	2720	3263	4053	4613	5349	6115
1692	2154	2734	3304	4054	4621	5356	6126
1707	2187	2787	3318	4077	4638	5366	6146
1723	2189	2803	3366	4078	4648	5449	6174
1726	2192	2812	3398	4081	4654	5459	6182
1728	2195	2826	3425	4147	4658	5464	6203
1746	2198	2829	3449	4167	4690	5512	6222
1749	2204	2834	3476	4168	4710	5516	6225
1762	2213	2835	3516	4183	4729	5562	6226
1788	2234	2845	3546	4197	4821	5607	6229
1793	2238	2848	3563	4206	4824	5609	6258
1811	2287	2877	3577	4215	4872	5625	6261
1814	2309	2881	3592	4266	4873	5668	6269
1840	2322	2921	3673	4273	4874	5722	6271
1843	2376	2941	3695	4281	4921	5728	6273
1860	2396	2948	3735	4349	4949	5739	6275
1888	2402	2966	3755	4377	4968	5762	6276
1911	2420	2982	3767	4381	4975	5780	6280
1922	2439	2989	3812	4403	4981	5790	6282
1923	2468	3014	3864	4408	5001	5797	6284
1970	2513	3026	3896	4409	5017	5826	6288
1998	2541	3030	3917	4433	5021	5834	6297
1999	2544	3035	3938	4459	5090	5860	
2003	2562	3058	3956	4479	5113	5895	
2015	2566	3078	3958	4513	5121	5923	
2051	2573	3104	3961	4538	5140	5927	
2055	2575	3113	3962	4557	5157	5949	
2073	2610	3139	3976	4561	5158	5982	
2077	2653	3141	3984	4563	5176	5986	
2082	2660	3151	4021	4570	5182	6045	

B. WYKAZ
dawniéj już wylosowanych i od dwóch lat zaległych listów rentowych poznańskich a mianowicie z zapadłych terminów

z dnia 1. Kwietnia 1852.

Litt. D. po 25 Tal.: Nr. 245;

z dnia 1. Października 1852.

Litt. E. po 10 Tal.: Nr. 270. 938;

z dnia 1. Kwietnia 1853.

Litt. D. po 25 Tal.: Nr. 1228:

z dnia 1. Października 1853.

Litt. B. po 500 Tal.: Nr. 534; Litt. C. po 100 Tal.: Nr. 512;

z dnia 1. Kwietnia 1854.

Litt. C. po 100 Tal.: Nr. 1587; Litt. E. po 10 Tal.: Nr. 172;

z dnia 1. Października 1854.

Litt. A. po 1000 Tal.: Nr. 1702; Litt. B. po 500 Tal.: Nr. 1659; Litt. D. po 25 Tal.: Nr. 456; Litt. E. po 10 Tal.: Nr. 1917;

z dnia 1. Kwietnia 1855.

Litt. B. po 500 Tal.: Nr. 669. 1078: Litt. C. po 100 Tal.: Nr. 735. 1308; Litt. D. po 25 Tal.: Nr. 453. 1971. 2841. 3290; Litt. E. po 10 Tal.: Nr. 1401. 4939;

z dnia 1. Października 1855.

Litt. A. po 1000 Tal.: Nr. 4833. 5614; Litt. B. po 500 Tal.: Nr. 936; Litt. C. po 100 Tal: Nr. 1142. 2527. 2611. 3377; Litt. D. po 25 Tal.: Nr. 10. 402. 779. 812 1952. 3386. 3802; Litt. E. po 10 Tal.: Nr. 402. 886;

z dnia 1. Kwietnia 1856.

Litt. A. po 1000 Tal.: Nr. 805. 5000; Litt. C. po 100 Tal.: Nr. 208. 672. 879. 960; Litt D. po 25 Tal.: Nr. 321. 709. 931. 3268; Litt. E. po 10 Tal.: Nr. 29. 244. 253. 385. 1032. 2394. 2495. 3268. 4868.

Kurs giełdy berlińskiéj.

Dnia 12. Maja 1858.	Stopa pCt.	Na pr. kurant papierami.	Na pr. kurant gotowizną.
Pożyczka rządowa dobrowolna	$4\frac{1}{2}$	$100\frac{1}{4}$	—
dito	$4\frac{1}{2}$	—	$100\frac{1}{2}$
dito z roku 1856. . . .	$4\frac{1}{2}$	—	$100\frac{1}{2}$
dito z roku 1853. . . .	4	93	—
dito z roku 1854. . . .	$4\frac{1}{2}$	—	—
Obligi długu skarbowego	$3\frac{1}{2}$	—	$83\frac{5}{8}$
dito premiów handlu morskiego . .	—	—	—
dito Marchii Elektoralnéj i Nowéj	$3\frac{1}{2}$	—	—
dito miasta Berlina	$4\frac{1}{2}$	—	101
dito dito	$3\frac{1}{2}$	83	—
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowéj	$3\frac{1}{2}$	—	$86\frac{1}{2}$
dito Prus Wschodnich. . .	$3\frac{1}{2}$	—	$82\frac{1}{4}$
dito Pomorskie	$3\frac{1}{2}$	$84\frac{3}{4}$	—
dito W. X. Poznańskiego .	4	—	—
dito W. X. Pozn. (nowe) .	$3\frac{1}{2}$	—	87
dito Szląskie	$3\frac{1}{2}$	—	$86\frac{1}{2}$
dito Prus zachodnich. . . .	$3\frac{1}{2}$	—	$81\frac{1}{4}$
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	$91\frac{1}{2}$
Louisdory	—	—	$109\frac{3}{8}$
Akcye kolei żelazn. Starogr. Poznańsk	$3\frac{1}{2}$	93	—

CENY TARGOWE
w mieście Poznaniu.

Dnia 14. Maja 1858 r.	od tal.	od śgr.	od fn.	do tal.	do śgr.	do fn.
Pszenicy pięknéj, szefel po 16 garn.	2	12	6	2	15	—
Pszenicy sredniéj.	2	7	6	2	10	—
Pszenicy ordynaryjnéj	2	—	—	2	5	—
Żyta przedniego, szefel	1	9	—	1	10	—
Żyta lżejszego.	1	7	—	1	8	—
Jeczmienia dużego, szefel	—	—	—	—	—	—
Jeczmienia małego	—	—	—	—	—	—
Owsa, szefel	—	27	6	—	29	—
Grochu do gotowania, szefel . . .	—	—	—	—	—	—
Groch na pastwę	—	—	—	—	—	—
Rzepik latowy	—	—	—	—	—	—
Tatarki szefel	—	—	—	—	—	—
Ziemniaków, szefel	—	12	—	—	13	—
Masła, garniec	2	20	—	3	—	—
Siana, centnar	—	25	—	—	27	6
Słomy, kopa po 1200 funt	5	—	—	5	5	—
Spirytusu (beczka 120 kw.) 80% Tral. dnia 14. Maja	13	10	—	13	25	—
dnia — »						